

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Tredie Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265718768.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Saa Landet under os sig skudder, gunger, ryster,
Oc under Muur oc Taarn som løøse sandet bryster.
Ja heele Byer oc Folk om stunden slet opsluger,
Oc som en Fiende gram i tuusend stycker knuger:
Dog er den af Natuur bevaagen os at kænde,
For *Elemente* hvert, til hielp som neste Frende.
Thi vil jeg nu med Lyst, min trygge Ven besøge,
Oc ej i vilden Strand oc Brønden længer krøge.
Der jeg med Vandet ud af Jorden maatte rinde,
Den aarle Morgen-stund, at segl' i hommer vinde:
Da saae jeg efter mig de Bierge-toppe bares,
Oc i mit kiølne-vand jo meer' oc meer' opklaris,
Indtil jeg støtte fast paa slette Marke-grunde,
Oc derfor u-forsømt ad Søøen maatte stunde.
Men hvad var det for Lyst at see de bare Marke,
Det soort' oc sandig Land, med sine ledig Parke,
Foruden Græs oc Straa, foruden Korn oc Kierne,
Foruden skov oc løf oc Urt som styrcker Hierne?
Jeg tænckte vel ved mig, paa Landet vil jeg træde,
Men der jeg saae mig om, der intet var at æde,
Der var ej ringest ært at sticke mig i Munde,
Oc ej saa stooer en Busk, mit Hofvet skiule kunde:
Dog hørde jeg en Røst ofvr mig udi det høje,
Mit Hierte sprang der ved, jeg Knæ tog paa at bøje:
Hør (sagde Røsten) hør du blote Jord, du bare,
Lad op dit Liif oc Skød, gif frem en deilig Skare,
Gif fra dig Græs oc Urt, oc fructbar træ de grønne,
Hvert med sin egen Sæd i rood oc Blomster skønne,
At de saa plantis foort, friit vox' oc sig formeere,
Saa vel for sidste Mand som første Fruct at bæere.
Hvad Røst der hørdis da, jeg nu med Glæde kiender,
Nu jeg fra Bylgen blaa mit Skib til Landet vender,
Oc med mit Øje seer, hves jeg med Øret hørde:
Oc grifver det med Haand, jeg før i Sindet førde.
Een Konge-røst det var (jeg siger af en Konge)